

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΣΕ ΕΛΑΣΣΟΝΑ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 7 Νοεμβρίου 2018, με την ακόλουθη σύνθεση : Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Πρόεδρος, Σωτηρία Ντούνη, Άννα Λιγωμένου και Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδροι, Βασιλική Ανδρεοπούλου Κωνσταντίνα Ζώη, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Γεωργία Τζομάκα, Θεολογία Γναρδέλλη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Δημήτριος Τσακανίκας, Βασιλική Προβίδη, Ευαγγελία Σεραφή (εισηγήτρια), Ειρήνη Κατσικέρη, Νεκταρία Δουλιανάκη και Αικατερίνη Μπocάpου, Σύμβουλοι. Επίσης μετείχαν οι Σύμβουλοι Κωνσταντίνος Παραθύρας, Αργυρώ Μαυρομάτη, Κωνσταντίνος Κρέπης και Γεωργία Παπαναγοπούλου, ως αναπληρωματικά μέλη. Γραμματέας η Ελένη Αυγουστόγλου.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας : Αντώνιος Νικητάκης, Επίτροπος Επικρατείας, κωλυομένης της Γενικής Επιτροπής Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Χρυσούλας Καραμαδούκη.

Για να δικάσει την από ... (ΑΒΔ ...) αίτηση αναιρέσεως του ..., ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Στεφάνου Τοπάλη (ΑΜ/ΔΣΘ 6060),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε δια του Νομικού Συμβούλου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη.

Με την αίτηση αυτή επιδιώκεται η αναίρεση της ... απόφασης του ΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσείοντος, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της αίτησης.

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της αίτησης. Και

Τον Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος ανέπτυξε την από ... έγγραφη γνώμη του και πρότεινε την απόρριψη αυτής.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με Προεδρεύουσα Αντιπρόεδρο τη Σωτηρία Ντούνη, με παρόντα τα τακτικά μέλη που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός από την Πρόεδρο Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, που αποχώρησε από την υπηρεσία αυτοδικαίως λόγω λήξης της θητείας της ως Προέδρου και τις Συμβούλους Κωνσταντίνα Ζώη, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Γεωργία Τζομάκα και Αγγελική Πανουτσακοπούλου, που είχαν κώλυμα (άρθρα 11 παρ. 2 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 και 78 παρ. 2 του π.δ/τος 1225/1981). Για τη νόμιμη συγκρότηση της

Ελάσσονος Ολομέλειας, στη διάσκεψη μετείχε επίσης ο Σύμβουλος Κωνσταντίνος Παραθύρας (αναπληρωματικό μέλος).

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

Αποφάσισε τα εξής :

1. Η κρινόμενη αίτηση, όπως αναπτύσσεται στα από ... και ... παραδεκτώς κατατεθέντα υπομνήματα, για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. τα ... ειδικά έντυπα παραβόλου του Δημοσίου σειράς Α) έχει ασκηθεί εμπροθέσμως και νομοτύπως. Επομένως πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητα των προβαλλομένων δι' αυτής λόγων κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

2. Με την προσβαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκε, ως εκπροθέσμως ασκηθείσα, η κατατεθείσα, στις ..., στην Υπηρεσία Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου έφεση του αναιρεσειόντος, πολιτικού συνταξιούχου, με την οποία προσέβαλε την σιωπηρή απόρριψη της ... ένστασής του κατά των ... και ... κανονιστικών της σύνταξής του πράξεων της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

3. Με την απόφαση αυτή, κατά την αναιρετικά ανέλεγκτη περί των πραγμάτων κρίση του, το δικάσαν Τμήμα δέχθηκε ότι: (i) Με την ... πράξη του Διευθυντή της 42^{ης} Διεύθυνσης Μισθών και Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους κανονίσθηκε στον αναιρεσειόντα, πρώην υπάλληλο του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μηνιαία σύνταξη, ποσού 364,45 ευρώ, πληρωτέα από 1.5.2010 με βάση την από οκτώ έτη και οκτώ μήνες συνολική συντάξιμη υπηρεσία του στο Δημόσιο, από την οποία απέκτησε

αυτοτελές δικαίωμα, ενώ δεν συνυπολογίσθηκε ο χρόνος ασφάλισής του στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), για την προσμέτρηση του οποίου δεν είχε ολοκληρωθεί η διαδικασία του ν.δ/τος 4202/1961 και δεν του χορηγήθηκε το επίδομα ανικανότητας, καθόσον δεν είχε ακόμη εκδοθεί γνωμάτευση της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής (ΑΣΥΕ). Ακολούθως, με την ... τροποποιητική πράξη της ίδιας Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αφενός αναγνωρίσθηκε στον αναιρεσείοντα συνολικός συντάξιμος χρόνος δεκαεννέα ετών έξι μηνών και μίας ημέρας (19-6-1), λαμβανομένου υπόψη του χρόνου της στρατιωτικής του θητείας και του προγενέστερου χρόνου απασχόλησής του και αφετέρου του χορηγήθηκε επίδομα ανικανότητας, ποσού 426,72 ευρώ βάσει της ... γνωμάτευσης της ΑΣΥΕ. **(ii)** Ο αναιρεσειών προσέβαλε τις ως άνω πράξεις ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, με την από ... ένστασή του, η οποία μετά την άπρακτη πάροδο της τρίμηνης προθεσμίας από την άσκησή της, θεωρήθηκε ότι απορρίφθηκε σιωπηρά στις ... **(iii)** Ο ίδιος δεν προσέβαλε με έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου τη σιωπηρή απόρριψη της ένστασής του από τη Διοίκηση εντός της τότε ισχύουσας ετήσιας προθεσμίας από τη συντέλεσή της, ήτοι έως τις ... (αφαιρουμένου του χρονικού διαστήματος των δικαστικών διακοπών από 1.7.2011 έως 15.9.2011). **(iv)** Ενόψει της δημοσίευσης, στις 29.4.2013, του ν. 4151/2013 και της κατάργησης με την παρ.1α του άρθρου αυτού της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, η Διεύθυνση Συνταγματικής και Νομοπαρασκευαστικής Εργασίας και Διεθνών Σχέσεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους απέστειλε σε όλους όσους είχαν υποβάλει ενστάσεις, μεταξύ των οποίων και ο αναιρεσειών, το τιτλοφορούμενο ως

«Επιστροφή ένστασης» .../0092/3.9.2013 έγγραφό της, στο οποίο αναφερόταν ότι οι ενστάσεις που εκκρεμούσαν για εκδίκαση ενώπιον της Επιτροπής κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του ως άνω νόμου θεωρούνται σιωπηρώς απορριφθείσες και ότι ο ήδη αναιρεσείων μπορούσε κατά της κατά πλάσμα δικαίου θεωρούμενης ως σιωπηρώς απορριφθείσας ένστασής του να ασκήσει έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου εντός προθεσμίας ενός έτους από την ημερομηνία που έφερε το έγγραφο αυτό. (v) Ο αναιρεσείων άσκησε την από ... έφεσή του, η οποία κατατέθηκε στις ... στην Υπηρεσία Επιτρόπου στον Νομό Πέλλας και εν συνεχεία διαβιβάστηκε στο II Τμήμα όπου καταχωρήθηκε στο βιβλίο δικογράφων με αριθμό

4. Με τα δεδομένα αυτά το δικάσαν Τμήμα απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη (εκπροθέσμως ασκηθείσα), διότι τα συνταξιοδοτικά δεδομένα του αναιρεσείοντος είχαν ήδη, πριν από τη δημοσίευση του ν. 4153/2013, οριστικοποιηθεί, στις 10.5.2012, μετά την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας άσκησης έφεσης κατά της σιωπηρής απόρριψης της ένστασής του και, ως εκ τούτου, η υπόθεσή του δεν ήταν εκκρεμής και δεν ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της παρ. 5α του ν. 4151/2013.

5. Με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι: α) κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελή εφαρμογή των διατάξεων της παρ.2 του άρθρου 63 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και των παρ.1 και 5 του άρθρου 2 του ν. 4151/2013 κρίθηκε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι δεν εκκίνησε η προθεσμία άσκησης έφεσης από την κοινοποίηση στον αναιρεσείοντα του .../0092/3.9.2013 ενημερωτικού εγγράφου του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με το οποίο αυτός ενημερώθηκε ότι μπορούσε, εντός προθεσμίας ενός

έτους, να ασκήσει έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της ένστασής του, διότι αφενός η παρέλευση της τρίμηνης προθεσμίας εντός της οποίας η Διοίκηση δεν εξέδωσε ρητή πράξη, ουδόλως την εμποδίζει να εκδώσει πράξη σε μεταγενέστερο χρόνο, αφετέρου η αρμοδιότητα για την έκδοση θετικής ή απορριπτικής πράξης ανήκε μέχρι τις 29.4.2013 στην Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, μετά δε την ανωτέρω ημερομηνία η αρμοδιότητα αυτή περιήλθε στη Γενική Γραμματεία Δημοσιονομικής Πολιτικής, η οποία απέρριψε ρητώς την ένσταση με το ως άνω έγγραφο και β) κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, υπό την ειδικότερη αιτίαση της έλλειψης αιτιολογίας, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αναφέρει τον λόγο απόρριψης της έφεσης ως εκπρόθεσμης, καθόσον το ένδικο βοήθημα ασκήθηκε εντός της προθεσμίας που αναφέρει το .../0092/3.9.2013 ενημερωτικό έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

6. Το άρθρο 66 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ/μα 169/2007, φ. 210 Α', στο εξής: Συνταξιοδοτικός Κώδικας), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο της συντελεσθείσας παράλειψης της Διοίκησης, όριζε: «1. (...) Η πράξη κανονισμού σύνταξης είναι υποχρεωτική για το Δημόσιο και τον ενδιαφερόμενο και υπόκειται μόνο στα ένδικα μέσα που προβλέπονται από αυτό το άρθρο. Η πράξη κανονισμού σύνταξης υπόκειται σε ένσταση που ασκείται για οποιονδήποτε λόγο στην Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (...) 5. Απαγορεύεται η εξέταση της νομιμότητας των παραπάνω πράξεων ή αποφάσεων με άλλη διαδικασία εκτός από αυτή που αναγράφεται στο άρθρο αυτό. (...) 6. Η πράξη κανονισμού σύνταξης και η απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων υπόκεινται σε έφεση στο

αρμόδιο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που ασκείται (...) από εκείνον που έχει έννομο συμφέρον εντός έτους από την κοινοποίησή τ[η]ς. (...) 8. Υποθέσεις για συντάξεις που κρίθηκαν οριστικά και τελεσίδικα με τη διαδικασία των παραγράφων 1 έως 7 αυτού του άρθρου, μπορούν να επαναφερθούν για εξέταση σε πρώτο βαθμό με αίτηση των ενδιαφερομένων ή του Διευθυντή της αρμόδιας Διεύθυνσης Ελέγχου και Εντολής Πληρωμής Συντάξεων εφόσον αυτοί επικαλούνται αντίθετη αμετάκλητη απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που εκδόθηκε μετά τη χρονολογία έκδοσης της οριστικής πράξης ή απόφασης, η οποία προσβάλλεται».

7. Επακολούθησε ο ν. 4151/2013 «Ρυθμίσεις για την τροποποίηση και τη βελτίωση συνταξιοδοτικών, δημοσιονομικών, διοικητικών και λοιπών διατάξεων του Υπουργείου Οικονομικών» (φ. 103 Α/29.4.2013), ο οποίος, με την παρ.1α του άρθρου 2 κατήργησε από την επόμενη της έναρξης ισχύος του (30.4.2013) την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων της παρ. 1 του άρθρου 66 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα και με την παρ.2α όρισε ότι η πράξη κανονισμού σύνταξης υπόκειται σε έφεση από όποιον έχει έννομο συμφέρον ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου εντός προθεσμίας εξήντα ημερών από την κοινοποίησή της. Στην παρ.5α του άρθρου 2 του ίδιου νόμου ορίστηκε: «Ενστάσεις που κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού εκκρεμούν για εκδίκαση ενώπιον της καταργούμενης με τις διατάξεις της παρ. 1 Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, λογίζονται ως σιωπηρώς απορριφθείσες, τα σχετικά δε παράβολα επιστρέφονται στους δικαιούχους μετά από αίτησή τους. Κατά της σιωπηρής αυτής απόρριψης μπορεί να ασκηθεί από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον το ένδικο μέσο της

έφεσης ενώπιον του αρμόδιου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατ' εξαίρεση εντός προθεσμίας ενός (1) έτους από την ημερομηνία που φέρει το έγγραφο της Υπηρεσίας Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με το οποίο η εν λόγω Υπηρεσία οφείλει να ενημερώνει σχετικά τον ενδιαφερόμενο».

8. Στην παρ. 2 του άρθρου 63 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (φ. 97 Α') Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 123 του π.δ/τος 1225/1981, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 3472/2006 (φ. 135 Α'), εφαρμόζεται αναλόγως από 4.7.2006 στις δίκες ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ορίζεται: «Παράλειψη υπάρχει όταν η διοικητική αρχή, αν και υποχρεούται κατά νόμο, δεν εκδίδει εκτελεστή ατομική διοικητική πράξη για να ρυθμίσει ορισμένη έννομη σχέση. Η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας που τυχόν τάσσει ο νόμος για την έκδοση, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, της πράξης αυτής. Στην τελευταία αυτήν περίπτωση (σιωπηρή άρνηση), αν από το νόμο δεν τάσσεται τέτοια προθεσμία, η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτου τριμήνου από την υποβολή της σχετικής αίτησης στη Διοίκηση (...)».

9. Από τις διατάξεις που εκτέθηκαν στις σκέψεις 6 έως 8, συνάγεται, μεταξύ άλλων, ότι οι πράξεις κανονισμού συντάξεων αποτελούν ατομικές διοικητικές πράξεις, υποχρεωτικές για το Δημόσιο και τον διοικούμενο του οποίου προσδιορίζουν ή απορρίπτουν το συνταξιοδοτικό δικαίωμα και δεν μπορούν να ανακληθούν ή να τροποποιηθούν από τα όργανα που τις εξέδωσαν βάσει των γενικών αρχών του διοικητικού δικαίου, παρά μόνον να ακυρωθούν ή

να μεταρρυθμιστούν μέσω της οριζόμενης στο άρθρο 66 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα διαδικασίας, ήτοι με την άσκηση των προβλεπόμενων από τις διατάξεις αυτές ενδικοφανών προσφυγών ή ενδίκων βοηθημάτων (ένστασης και έφεσης). Δεν είναι επίσης επιτρεπτή η επανεξέταση συνταξιοδοτικών υποθέσεων που έχουν καταστεί οριστικές είτε λόγω παρόδου της προθεσμίας άσκησης κατ' αυτών έφεσης είτε λόγω απόρριψης αυτής (Ολομ. ΕλΣυν 1388/2012, 729/1999, 2126/1995). Μόνον κατ' εξαίρεση επιτρέπεται, μετά την υποβολή αίτησης από τον ενδιαφερόμενο, η επανεξέταση από τα αρμόδια συνταξιοδοτικά όργανα συνταξιοδοτικών υποθέσεων που έχουν καταστεί οριστικές εφόσον γίνεται επίκληση είτε επιγενόμενης μεταβολής του νομικού καθεστώτος που διέπει την υπόθεση είτε μεταγενέστερης απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία κρίθηκε αμετακλήτως καθ' ερμηνεία των ίδιων διατάξεων αντίθετα το ίδιο νομικό ζήτημα που αφορά στην υπόθεση, είτε, τέλος νέων κρίσιμων εγγράφων που μπορούν να ασκήσουν ουσιώδη επιρροή στη θεμελίωση ή στην έκταση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και τα οποία προϋπήρχαν της οικείας (οριστικής) συνταξιοδοτικής πράξης ή απόφασης ή βεβαιώνουν πραγματικά περιστατικά προγενέστερα αυτών (Ολομ. ΕλΣυν 1388/2012).

10. Περαιτέρω, εάν πράξη κανονισμού συντάξεως προσβλήθηκε με ένσταση ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, σύμφωνα με όσα ορίζονταν στην παρ. 1γ του άρθρου 66 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα και δοθέντος ότι δεν τάσσεται από τις οικείες διατάξεις αυτού ορισμένη προθεσμία, εντός της οποίας η Επιτροπή αυτή οφείλει να αποφανθεί, η ένσταση τεκμαίρεται ότι απορρίφθηκε σιωπηρά μετά την άπρακτη πάροδο τριμήνου από την υποβολή της (πρβ. Ολομ. ΕλΣυν 423/2018, 977/2016, 3858/2014,

3274/2011, 1756/2010) κατ' ανάλογη εφαρμογή της παρ.2 του άρθρου 63 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας που απηχεί γενική αρχή του δικαίου. Από τη συντέλεση της παράλειψης άρχιζε, σύμφωνα με την παρ.6 του άρθρου 66 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με την παρ.4β του ν. 4151/2013, η ετήσια προθεσμία προσβολής της σιωπηρής απόρριψης με έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μετά την άπρακτη παράδο της οποίας τα συνταξιοδοτικά δεδομένα του ενδιαφερομένου καθίσταντο οριστικά (Ολομ. ΕλΣυν. 977/2016).

11. Στην περίπτωση κατά την οποία, τα συνταξιοδοτικά δεδομένα καταστούν οριστικά λόγω της άπρακτης παράδο της ετήσιας προθεσμίας άσκησης έφεσης κατά της σιωπηρής απόρριψης της ένστασης (μετά την παρέλευση τριμήνου από την υποβολή της) πριν από τη δημοσίευση (29.4.2013) του ν. 4151/2013, από την επομένη της έναρξης ισχύος του οποίου (30.4.2013) καταργήθηκε η Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, τότε δεν τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη της παρ.5α του άρθρου 2 του ανωτέρω νόμου, με την οποία ορίζεται ότι λογίζονται σιωπηρώς απορριφθείσες οι ενστάσεις που κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού ήταν εκκρεμείς ενώπιον της καταργηθείσας Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων και προβλέπεται ότι μπορεί να ασκηθεί έφεση κατά της τριαύτης σιωπηρής απόρριψης εντός έτους από την κοινοποίηση σχετικού εγγράφου στον ενδιαφερόμενο. Τούτο, διότι το πεδίο εφαρμογής της διάταξης καταλαμβάνει μόνον τις «εκκρεμείς» υποθέσεις, δηλαδή αυτές, των οποίων τα συνταξιοδοτικά δεδομένα δεν έχουν οριστικοποιηθεί και είναι δυνατή η επανεξέτασή τους από το Ελεγκτικό Συνέδριο μετά την άσκηση του ενδίκου

βοηθήματος της έφεσης. Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή **(i)** θα οδηγούσε σε ανεπίτρεπτη, καθόσον τούτο δεν θεσπίζεται ρητώς, με ειδική διάταξη του ν. 4151/2013, επανάκριση οριστικά περαιωθείσας συνταξιοδοτικής υπόθεσης (βλ. και την οικεία αιτιολογική έκθεση, στην οποία αναφέρεται ότι οι «εκκρεμούσες κατά την ημερομηνία ισχύος του νόμου αυτού ενστάσεις ενώπιον της καταργούμενης Επιτροπής» λογίζονται ως σιωπηρώς απορριφθείσες -χωρίς να ορίζεται ότι δι' αυτής της ρύθμισης δίδεται δυνατότητα επανεξέτασης οριστικώς περαιωθεισών και κατά τούτο απρόσβλητων συνταξιοδοτικών υποθέσεων-) και **(ii)** θα συνιστούσε άνιση μεταχείριση, χωρίς να συντρέχει αποχρών λόγος που να δικαιολογεί τη διάκριση ή άλλος λόγος δημοσίου συμφέροντος, έναντι όσων άσκησαν έφεση μετά την παρέλευση έτους από τη συντέλεση της παράλειψης της διοίκησης (ήτοι μετά την πάροδο 1 έτους και τριών μηνών) και αυτή απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 4151/2013, καθόσον και στις δύο περιπτώσεις τα συνταξιοδοτικά δεδομένα των συνταξιούχων έχουν οριστικοποιηθεί.

12. Κατά συνέπεια εκκρεμής κατά την έννοια της παρ.5α του άρθρου 2 του ν. 4151/2013 είναι η υπόθεση, της οποίας τα συνταξιοδοτικά δεδομένα δεν έχουν οριστικοποιηθεί κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού ενώ ο εξαιρετικός χαρακτήρας της οικείας ρύθμισης έγκειται στην εκ του νόμου χορήγηση, σε αυτή και μόνον την περίπτωση, νέας ετήσιας προθεσμίας προσβολής της θεωρούμενης ως απορριφθείσας ένστασης με έφεση, αρχομένης από την ημερομηνία που φέρει το έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με το οποίο ενημερώνεται ο διοικούμενος για την απόρριψη της ένστασής του.

13. Δοθέντος αφενός ότι η συνταξιοδοτική πράξη, τα δεδομένα της οποίας έχουν οριστικοποιηθεί, δεν δύναται να προσβληθεί παρά μόνον κατ' εξαίρεση και μόνον με τη διαδικασία και για τους λόγους που αναφέρονται στη σκέψη 9 και αφετέρου ότι η οριστικώς περαιωθείσα συνταξιοδοτική υπόθεση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων της παρ. 5α άρθρου 2 του ν. 4151/2013, η αποστολή του ενημερωτικού εγγράφου που προβλέπεται στις διατάξεις αυτές για τις θεωρούμενες ως σιωπηρώς απορριφθείσες «εκκρεμείς» ενώπιον της καταργηθείσας Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων ενστάσεις, δεν μπορεί να αναβιώσει την προθεσμία άσκησης έφεσης. Το έγγραφο αυτό το οποίο έχει πληροφοριακό χαρακτήρα δεν συνιστά διοικητική πράξη μεταβάλλουσα την έννομη κατάσταση του αναιρεσειόντος, καθόσον εκδόθηκε μετά την εκπνοή της προθεσμίας άσκησης της έφεσής του, τη λήξη της οποίας ο ίδιος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει.

14. Σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις σκέψεις 9 έως 13 ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, διότι εφόσον στις διατάξεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα δεν τάσσεται ορισμένη προθεσμία, εντός της οποίας οφείλει να αποφανθεί η Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, η απόρριψη της ένστασης του αναιρεσειόντος τεκμαίρεται με την άπρακτη πάροδο τριμήνου από την υποβολή της (πρβ. Ολομ. ΕλΣυν 423/2018), από την οποία άρχεται και η ετήσια προθεσμία προσβολής της σιωπηρής απόρριψής της με έφεση ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Όπως ορθώς κρίθηκε από το δικάσαν Τμήμα, η συμπλήρωση του τριμήνου από την κατάθεση (...) της ανωτέρω ένστασης συντελέσθηκε στις ... και η ετήσια προθεσμία για την άσκηση κατ' αυτής έφεσης (αφαιρουμένου του χρονικού

διαστήματος των δικαστικών διακοπών από 1.7.2011 έως 15.9.2011) εξέπνευσε στις ..., με συνέπεια η άπρακτη πάροδος αυτής να έχει καταστήσει οριστικά τα συνταξιοδοτικά δεδομένα του αναιρεσείοντος σε χρόνο προγενέστερο της δημοσίευσης του ν. 4151/2013 (29.4.2013). Ως εκ τούτου, η υπόθεσή του δεν καταλαμβάνεται από τις ρυθμίσεις της παρ.5α του νόμου αυτού επειδή δεν ήταν εκκρεμής κατά την έναρξη ισχύος του και δεν υφίσταται ρητή διάταξη που να επιτρέπει την επανάκριση οριστικώς περαιωθεισών συνταξιοδοτικών υποθέσεων.

15. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως με τον οποίο αποδίδεται πλημμέλεια στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης, διότι, κατά τους ισχυρισμούς του αναιρεσείοντος, από αυτήν δεν προκύπτει ο λόγος για τον οποίο απορρίφθηκε η έφεση ως εκπρόθεσμη αν και είχε ασκηθεί εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο .../0092/3.9.2013 έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, πρέπει να απορριφθεί, ομοίως, ως αβάσιμος. Τούτο, διότι στο σώμα της βαλλόμενης απόφασης αναλύεται με πληρότητα και σαφήνεια ότι οι ενστάσεις, για τις οποίες κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του ν. 4151/2013 είχε ήδη συντελεστεί, λόγω παρόδου απράκτου τριμήνου από την άσκησή τους, η σιωπηρή απόρριψή τους και είχε παρέλθει και η ετήσια προθεσμία προσβολής τους με έφεση δεν καταλαμβάνονται από τη ρύθμιση της παρ. 5α του άρθρου 2 του ως άνω νόμου, διότι τα συνταξιοδοτικά δεδομένα έχουν ήδη οριστικοποιηθεί κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα και η ένσταση δεν είναι «εκκρεμής». Περαιτέρω η εκ παραδρομής αποστολή του ανωτέρω εγγράφου της Διεύθυνσης Συνταγματικής και Νομοπαρασκευαστικής Εργασίας και Διεθνών Σχέσεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη,

μεταβάλλουσα την έννομη κατάσταση του αναιρεσειόντος και δεν μπορεί να οδηγήσει, χωρίς τούτο να προβλέπεται ρητώς, στην επανάκριση οριστικώς περαιωθείσας συνταξιοδοτικής υπόθεσης.

16. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει η κρινόμενη αίτηση να απορριφθεί και να διαταχθεί η κατάπτωση του παραβόλου που κατατέθηκε για την άσκησή της υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου (άρθρο 73 παρ.4 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 (φ. 52 Α΄) Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την από ... αίτηση αναιρέσεως του ...

Διατάσσει την κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 18 Δεκεμβρίου 2019.

**Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΑ ΝΤΟΥΝΗ**

**Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΕΡΑΦΗ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ**

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στις 24 Σεπτεμβρίου 2020.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ**